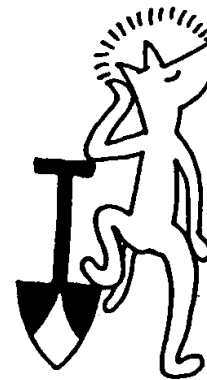

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Letní misie	3
Překlady řádových dokumentů	4
Nové knihy	5
Prosby o modlitby	7
Laická sdružení sv. Dominika	8
Setkání formátorů ve Vranově u Brna	8
Zprávy z místních sdružení	9
Letnice ve znojenském klášteře	11
Seminář o dominikánské spiritualitě	15
Nekrologium	19
P. V. Koudelka OP: Další přátelé sv. Dominika	20
T. Brichtová OP: Dominikánské Lurdy	23

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného
je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 9. 2003

KALENDAŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

- 26. - 28. 9. 2003** setkání formátorů LSsD ve Vranově u Brna
28. 10. 2003 zasedání rady vyšších představených OP v Praze
8. 11. 2003 setkání české dominikánské rodiny v H. Králové

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání prov. rady*), Čt 9 - 11

ZPRÁVY Z PROVINCIALÁTU**Časné sliby bratří**

28. 8. 2003 při Mši svatě v 18 hodin v kostele Neposvrněného Početí Panny Marie v Olomouci složí časné sliby naši novicové Fr. Mikuláš Buzický (na 3 roky) a fr. Patrik Bugla (na 1 rok). Oba bratři byli přijati na TF UP v Olomouci a od září t.r. budou studovat teologii.

Noviciát

Na základě zprávy přijímací komise přijal provinciál fr. Alvarez Kodeda do noviciátu 2003/2004 pět kandidátů: MUDr. Jana Fošuma, Mgr. Jana Noska, Davida Oláha, Víta Kadlčíka a Petra Bolečka.

Obláčka se bude konat 30. 8. 2003 v 15 hodin v kostele Neposvrněného Početí Panny Marie v Olomouci. 1. 9. odjíždějí novicové do společného noviciátu do Zvolena.

Personalia**A. Oficia**

- a) 13. 3. 2003 byl fr. Efrém Jindráček ustanoven podpřevorem konventu ve Znojmě.
 b) 24. 3. 2003 byl fr. Jordán Vinklárěk ustanoven podpřevorem pražského konventu.
 c) 27. 6. 2003 byl na základě doporučení provinční rady fr. Piotr Krystofiak ustanoven vedoucím provinčního zařízení Studio Veritas.
 d) Fr. Antonín Krasucki byl postulován převorem konventu v Olomouci a dne 7. 8.

2003 potvrzenou postulaci přijal, čímž se stal převorem a přestal být magistrem noviců a kleriků.

e) Fr. Pavel Mayer byl 9. 8. 2003 ustanoven magistrem noviců a kleriků a od 18. 8. 2003 asigován do Olomouce.

B. Osobní změny

a) Fr. Petr Semík byl od 1. 7. 2003 asigován do domu v Uherském Brodě a ustanoven do služby jáhna.

b) Fr. Savio Řičica byl od 1. 8. 2003 asigován do domu v Uherském Brodě s pobytem v Bojkovicích jako kaplan sester dominikánek a farní vikář bojkovické farnosti.

c) Fr. Mikuláš Buzický a fr. Patrik Bugla byli od 28. 8. 2003 asigováni do konventu v Olomouci pod pravomoc magistra bratří studentů.

c) Fr. Jacek Horák je od 1. 9. 2003 asigován do domu v Uherském Brodě.

d) Fr. Jiljí Kopa odešel dne 13. 8. 2003 z Řádu.

Noviciát mnišek

Na svátek Přenesení ostatků sv. Otce Dominika dne 24. května 2003 v klášteře mnišek ve Znojmě předal provinciál fr. Alvarez Kodeda hábit sr. Magdaleně Esterháziové. Dostala řeholní jméno Marie Raymunda.

Dne 6. 9. 2003 budou mít ve Znojmě obláčku 2 kandidátky, Petra Hořejší a Klára Málková.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se koná 15. 9. 2003 od 17 hodin v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorně.

PRAŽSKÝ KONVENT**Pravidelné bohoslužby**

Změny!:

pondělí až pátek – opět Mše svatá v 7:00 h.
 pravidelné úterní adorace opět od 17:00 h.
 Ostatní jako před prázdninami.

Mariánská pobožnost

3. 9. 17 h. Růženec a procesí s obrazem Panny Marie Rynecké ze Staroměstského náměstí ke sv. Jiljí, litanie k Panně Marii, růženec.

Pravidelné týdenní akce

úterý 19:15 Příprava dospělých na křest

středa 19:30 Společenství modlitby (sakristie)

čtvrtek 19:15 Schola Dominicana (zkušebna)
 20:00 Příprava katechumenů ke svátostem (sakristie)

neděle 16:00 Presidium Mariiny legie (velká hovorna)

Setkání Laických sdružení sv. Dominika

3. pražské – pondělí 29. 9. Setkání začíná modlitbou růžence v 18.00 v kostele sv. Jiljí.

4. pražské – 8.-12. 9. exercicie

5. pražské – čtvrtek 11. 9. a 25. 9. Setkání začíná modlitbou růžence v 18.00 v kostele.

Slavnostní liturgie

1. 9. Poutní slavnost sv. Jiljí. V 18:30 figurální Mše svatá: Václav Emanuel Horák – Mísa VI.

28. 9. Slavnostní Mše svatá ke cti sv. Václava v 18:30 – zpěv Schola Dominicana

BRATŘI DOMINIKÁNI PŘEJÍ VŠEM STUDENTŮM, UČITELŮM A KATECHETŮM ŠTASTNÉ VYKROČENÍ DO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

POUTNÍ SEZÓNA 2003 v Jablonném v Podještědí

Klášteř dominikánů, Klášterní 33
 471 25 Jablonné v Podještědí
 tel. 487 762 105

Poutní sezóna začíná 1. května 2003 a končí Růžencovou slavností 5. října 2003. V tomto období jsou pravidelné bohoslužby v pracovní dny v 18:00 hodin a v soboty, neděle a státně uznané svátky v 9:30 a 11:00 hodin. Každou první neděli v měsíci v 11:00 hodin je mše sv. v německém jazyce.

OZNÁMENÍ

Milí bratři a sestry,

19. 8. 2003 jsem se přistěhoval do olomouckého konventu, kam jsem byl 18. 8. 2003 asigován. Mám proto změněnou adresu: Slovenská 14, 77200 Olomouc. E-mail a mobil jsou beze změny.

Prosím Vás o vzpomínku před Pánem za dobrý start noviciátu a klerikátu.
 Ve sv. Dominiku fr. Pavel OP

Milí bratři a sestry,

otec František Švercl byl 20. 8. večer převezen na chirurgii v Brandýse nad Labem. Má vnitřní krvácení a pravděpodobně bude operován. Bolesti však nepociťuje. Prosím o modlitbu za něj.

Ve sv. Dominiku fr. Pavel OP

LETNÍ MISIE: Toužim 25. 7. – 3. 8. 2003

Milí bratři a sestry,

rád bych poděkoval Vám všem, kdo jste se modlili za naši misii v Toužimi. Mám za to, že byla požehnaná. Proběhla v pokoji podle plánu. Místní farnost včetně faráře se též krásně zapojila. Obešli jsme téměř všechna obydlí, nabízeli rozhovor o víře, křesťanství... a zvali na večerní programy, které se uskutečňovaly ve farním kostele. K misii dobře přispěl fr. Cyprián se sborem Kořata z Plzně. Pán Bůh odplat' všem, kdo jste se k misii duchovně či fakticky připojili.

Ve sv. Dominiku fr. Pavel OP

Na letošní misie jsme přijali pozvánku P. Piotra Janczaka do Toužimi v okrese Karlovy Vary. Město má přibližně 3800 obyvatel, z nichž se 540 považuje pro účely sčítání lidu za katolíky. Na nedělní mši sv. chodí pravidelně kolem 25 věřících. Misijní team se letos poskládal ve složení: o. Pavel Mayer OP, Jitka Skalská, Jitka Šmolíková, Hana Váňová, Ivan Bok, Miroslav Černý a Vojtěch Borek. 1. 8. nás ještě posílila Karolína Štauberová. Na faře spolu s námi bydlel i plzeňský dívčí sbor Kočky a kořata pod vedením o. Cypriána Suchánka OP.

Náplní letošní misie bylo, stejně jako v minulých letech, oslovit co nejvíce místních obyvatel, pozvat je na program, který jsme pro ně připravili, nabídnout jim rozhovor o Ježíši Kristu, o víře i o dalších otázkách dle jejich zájmu, nabídnout jim modlitbu, modlit se s nimi a za ně. Během týdne jsme prošli celé město, dveře od dveří a oslovili všechny, kteří byli doma i lidi na ulicích. Někteří, zvláště lidé pod 40 let, byli přístupní delším rozhovorům, ale setkali jsme se i s prudkými odmítnutími.

Večerní program v kostele byl následující: V úterý měli asi hodinové vystoupení Kočky a kořata, ve středu jsme promítali film Ježíš, ve čtvrtek měl Pavel přednášku o rozumových důkazech Boží existence, v pátek jednotliví misionáři mluvili o svých zkušenostech s Bohem a podávali svědectví o tom, jak uvěřili. V sobotu odpoledne proběhlo pásmo poesie a komorní hudby a večer promítání filmu Quo vadis. Po každém pořadu jsme zvali účastníky na faru na další rozhovory a malé pohoštění.

Velký úspěch mělo vystoupení Kořat, protože sbor vystoupil nejen v kostele, ale několikrát i na náměstí.

Při rozhovorech s obyvateli Toužimi jsme zaznamenali strach z obtěžování Svědky Jehovovými. Mnozí se nás nedůvěřivě ptali, zda opravdu nejsme Jehovisti, když jim zvoníme u dveří.

V Toužimi žije velké množství Romů a zvláště romské děti byli vděční za jakoukoliv pozornost, kterou jim zejména Jitka věnovala.

Po skončení misijního týdne se členové teamu shodli, že hodnotí misii jako dobrou a úspěšnou, je však nutné v dalších letech navázat na již započatou práci.

Vojtěch Albert Borek

PŘEKLADY (NEJEN) ŘÁDOVÝCH DOKUMENTŮ

Milí bratři a sestry z dominikánské rodiny.

Mám k dispozici anglický překlad dopisu našeho magistra, otce Carlose. Pokud byste o něj měli zájem, mohu Vám ho poslat. Na českém překladu, který chceme zveřejnit v OPusculu, pracuje sestra Josefa z Lysolaj.

Chtěl jsem Vás zároveň poprosit, pokud byste někdy pojalí úmysl překládat do češtiny některý z řádových dokumentů či jiných textů týkajících se dominikánské rodiny, abyste mne o tom zpravili. Tím se zajistí, že se nebude dělat na více místech stejná práce.

fr. Pavel OP

P.S. redakce: Hledáme dobrovolníka, který by pro OPusculum vybíral a překládal zajímavosti z mezinárodního dominikánského zpravodaje IDI.

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo

fr. Irenej, O.P., promotor pro růžence

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

3. 9. Fr. Antonín Krasucký	15. výročí prvních slibů
5. 9. Fr. Petr Semík	32. narozeniny
21. 9. Fr. Jan Novobilský	89. narozeniny
26. 9. Fr. Savio Řičica	45. narozeniny
28. 9. Fr. Česlav Plachý	59. narozeniny
28. 9. Fr. Marek Žilinský	60. výročí prvních slibů

Blahopřejeme!

NABÍDKA NAKL. KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Tomáš Akvinský o zákonech v Teologické sumě

Pojednání Tomáše Akvinského o zákonech, které je součástí Teologické sumy, patří nepochybně k základním pramenům etického myšlení. Nabízí odpověď na alespoň dvě významné otázky: Jsou naše rozhodnutí ponechána naší libovůli, nebo existují objektivní, obecně platná hlediska, která musíme při rozhodování respektovat? Existuje nějaká poslední a nejvyšší norma konkrétních zákonů, která rozhoduje o jejich spravedlnosti, nebo je právo jen věcí dohody? Tomášova teorie zákona se snaží ukázat, že mravní zásady ani základ právních norem nejsou relativní, ale vycházejí z objektivního řádu člověka a světa.

Moderní překlad vybraných otázek Teologické sumy (90-97, 100, 107) je doplněn vysvětlujícími poznámkami a úvodním pojednáním o Tomášově teorii zákona.

Z latiny přeložil, poznámkami a úvodem opatřil Karel Šprunk. (brož., 143 str., 140 Kč)

U svatého Tomáše se bezpochyby v nejvyšší míře nachází odvaha k hledání pravdy, svoboda ducha při řešení nových problémů a intelektuální čestnost člověka, který nedopouští v žádném případě, aby byla křesťanská pravda znečištěna světskou filozofií, avšak na druhé straně ani tuto filozofii a priori neodmítá. Proto vstoupil do dějin křesťanského myšlení jako průkopník nové cesty filozofie a univerzální kultury. Ústředním bodem, ba přímo jádrem řešení, které v otázce nového vzájemného vztahu mezi rozumem a vírou díky své geniální prorocké prozíravosti našel, bylo to, že spojil v harmonický celek sekularitu tohoto světa a přísné a těžké požadavky evangelia; unikl tak protipřirozené tendenci popírat svět a jeho hodnoty, aniž by přitom zanedbával nejvyšší a nezměnitelné principy nadpřirozeného řádu. (*Lumen Ecclesiae*, 8)

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA**OLIVA****knihkupectví a galerie**

nejúplnější produkce literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

John Pollock: Svatý Pavel – Apoštol pohanů

Na stránkách tohoto životopisu se setkáváme s příběhem muže, který vtiskl vznikající křesťanské církvi určitý charakteristický rys – poodhalil podstatu Boží milosti, odpuštění a lásky, které přemáhají všechny nesnáze světa i života.

Návrat domů, brož., 292 str., 260 Kč

Francouzská biskupská konference: Pozvat současnou společnost k životu víry

Dopis francouzským katolíkům

KN, brož., 99 str., 85 Kč

Farnost na cestě

uspořádal Vladimír Petráček

V této brožuře chce Hnutí za lepší svět, založené bezprostředně po Druhém vatikánském koncilu P. Lombardim SJ, nabídnout všem, jimž leží na srdci život našich farností, podněty pro intenzivnější život farních obcí.

Trinitas, brož., 53 str., 69 Kč

Ecclesia de Eucharistia. Encyklika Jana

Pavla II. o Eucharistii a jejím vztahu k církvi ze 17. dubna 2003. *KN, brož., 53 str., 49 Kč*

F. X. Nguyen Van Thuan: Cesta naděje. Radostné svědectví sounáležitosti s Kristem

Paulinky, brož., 199 str., 198 Kč

Xavier Léon-Dufour a kolektiv: Slovník biblické teologie. Slovník biblické teologie je nepostradatelnou pomůckou pro odborníky i laické čtenáře s hlubším zájmem o historické a lingvistické kořeny Bible.

Academia, váz., 658 str., 295 Kč

O naději s Marií Svatošovou. Kniha rozhovorů s iniciátorkou hospicového hnutí u nás

KN, váz., 87 str., 99 Kč

Cyrlometodějské papežské dokumenty z let 869 - 1985. Vydání souboru papežských dokumentů, věnujících se cyrlometodějským otázkám sleduje jediný záměr: podnitit studium těch proudů křesťanského myšlení a postojů, které souvisí s integračními tendencemi současné Evropy.

Refugium, brož., 216 str., 140 Kč

Albert Josef Beneš: Soukromá zjevení v současné teologické literatuře

MCM, brož., 167 str., 170 Kč

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za kazatelské středisko
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za časopis Amen
- ❖ za nemocné členy dominikánské rodiny
- ❖ za vážně nemocného syna jedné naší sestry z LSsD
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

Hnutí Pro Život ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, http://prolife.cz

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence a proseb za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby. Scházíme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno a každý druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci od čtyř hodin odpoledne před porodnicí U Apolináře v ulici Ke Karlovu na Praze 2; každou druhou středu v měsíci v 18 hodin a každou 4. středu v měsíci v 7 hodin v Brně, park před porodnicí, Obilní trh; každou 2. sobotu v měsíci v 16 hodin v Kladně v posluchárně nemocnice. Pán Bůh zaplat' všem, kteří jsou s námi spojeni v modlitbě.

RŮŽENCOVÉ PROCESÍ

V sobotu 9. srpna proběhlo v Praze růžencové procesí ke gynekologicko-porodnické klinice U Apolináře. Účastníci se modlili, aby byl každý lidský život respektován a chráněn a aby skončilo zlo umělých potratů v této konkrétní porodnici.

Setkání začalo v benediktinském kostele v Emauzích mší svatou, kterou celebroul P. Pavel Mayer OP spolu s dalšími dvěma kněžími. Poté byla vystavena Nejsvětější svátost a část věřících zůstala v kostele v tiché adoraci. Asi padesát účastníků mezitím vyšlo za modlitby růžence k porodnici U Apolináře, kde je týdně usmrceno umělým potratem 10 nenarozených dětí. Na závěr bylo v kostele v Emauzích uděleno svátostné požehnání.

Podle jednoho z účastníků tak chtějí lidé „vzít vážně výzvu Svatého otce, abychom se nebáli modlit růženec veřejně“.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD

se bude konat ve dnech 26. - 28. 9. 2003 ve Vranově u Brna v duchovním centru při klášteře paulánů. Setkání jsou podle Směrnic LSSD povinni zúčastnit se všichni novicmistři, pokud se nezúčastnili jarního formačního setkání na Svaté Hoře. Nemůže-li se novicmistr setkání zúčastnit, je žádoucí, aby na setkání vyslal svého zástupce. Setkání je také otevřeno všem dalším zájemcům. Program bude zahájen v pátek večer a ukončen v neděli po obědě. Podrobný rozpis přednášek bude tentokrát k dispozici až na místě. Cena za ubytování podle typu pokoje: 100-300 Kč/noc; cena stravného 300 Kč za celý pobyt. Modlitební texty budou k dispozici.

Přihlášky písemně nebo e-mailem s uvedením jména, adresy, místního sdružení a termínu nástupu (pátek večer/sobota ráno) zašlete do 15. 9. 2003 provinční moderátorce. Pozdější přihlášky nebudou možné! Prosím také, abyste v pátek večer dorazili pokud možno do 20. hodiny večerní, pozdější příjezd značně komplikuje situaci ubytovatele.

Bratr Tarsicius z brněnského sdružení byl tak laskav, že vyrobil a rozeslal všem představeným formulář přihlášky s upřesněním některých údajů (podrobná objednávka noclehu a stravování atd.) Vzhledem k špatným a nepřijemným zkušenostem z minulého roku, kdy účastníci měnili objednávku nejen v době nástupu, ale i v průběhu akce, jsem se rozhodla na tento způsob přihlašování rezignovat. Přijímám pouze přihlášky na celý pobyt (s možností nástupu buď v pátek večer nebo v sobotu ráno). Případné speciální požadavky (snídaně ano, ano; oběd ne, ne; večere možná) nechť si jednotliví účastníci dohodnou na místě s ubytovatelem a nechť také potažmo nesou zodpovědnost za aktuální neohlášené změny (snídaně v objednávce ano, ve skutečnosti ne; oběd dle objednávky ne, ve skutečnosti sněden – někomu jinému atp.) a vzniklé problémy si vyřikají s ubytovatelem. Já se této „zábavy“ zříkám.

doprava: Brno hl. nádraží (vlak) - tramvaji č. 1 (směr Řečkovice) do zastávky Semilasso v Králově Poli. Přejít asi 150 m k zastávce autobusu č. 43 (před vlakovým nádražím Královo Pole), který jede na Vranov. **POZOR!** Nutno použít lístek MHD pro 3. pásmo. Některé spoje autobusu č. 43 jedou pouze do Útěchova (asi 3 km před Vranovem). Spoje jedoucí až na Vranov odjíždějí z Králova Pole v pátek odpoledne ve 14.29, 15.19, 16.09, 17.29, 19.01, 20.38 hodin.

Na Vaše včasné přihlášky se těší

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS BRNO (představený Ladislav Tarsicius Malinka)

Ve čtvrtek 21. 8. 2003 vykonali členové našeho MS pouť na Vranov. Cestou jsme se stavili v Soběšicích v klášteře klarisek. Zaspívali jsme si v jejich kapli Loretánskou litanii a předali jsme jim dary našich členů. Pak jsme pokračovali na Vranov, kde jsme se zúčastnili poutní mše svaté, která se koná každý čtvrtek v 11:15 hodin.

MS ČESKÉ BUDĚJOVICE (představený Miroslav Tomáš Norek)

Ve čtvrtek 12. 6. 2003 složili věčné sliby členové našeho laického sdružení Alena Imelda Sirotková a Miroslav Tomáš Norek. Mši při této příležitosti sloužil o. Jan Rajlich OP v kostele Obětování Panny Marie (kostel při bývalém dominikánském klášteře v Českých Budějovicích).

MS HLUK (představená Sylva Villana Říhová)

Oznamuji všem sestřím a bratrům, že dne 21. 6. 2003 zemřela po krátké nemoci ve věku 69 let sestra Marie Růžena Pospíšková, dlouholetá členka našeho sdružení. Letos je to právě 50 let, co se stala dominikánskou terciářkou. Po dvě volební období byla představenou MS v Hluku. Denně se účastnila slavení mše svaté, pomáhala s úklidem kostela a fary. Starala se o starší a nemocné farníky, duchovně je podporovala v jejich těžkostech. Prosíme o modlitby za její duši.

MS JIHLAVA (Jitka Terezie Andresová)

V pátek 8. srpna jsme opět slavili svátek sv. Dominika spolu se všemi terciáři řádů působících v Jihlavě a s těmi, kteří na schůzky musejí dojíždět jinam - s karmelitány a spolupracovníky SDB. Slavnou koncelebrovanou mši svatou sloužil otec Bartoloměj Opraem., který v promluvě připomněl spolupráci terciářů – angažovaných laiků v dnešní církvi. Protože příští rok připadá svátek sv. Dominika na neděli, uspořádá setkání jihlavských terciářů Sekulární františkánský řád 4. října 2004 na slavnost sv. Františka z Assisi. Miloslav Dominik Savio Vlček

MS TURNOV (představený Lubomír Ondřej Janků)

O vigilii sv. Petra a Pavla 28. 6. 2003 se konalo vzpomínkové setkání: 10. výročí založení našeho společenství. Náš asistent fr. Jordán při duchovním slovu zvolil téma „Sv. Petr a Pavel jako vzory pro dominikánské terciáře“. Pak následovalo vzpomínání zakládajících členů na jednotlivé roky a změny, kterými společenství prošlo. V závěru představený fr. Ondřej zdůraznil současný hlavní úkol společenství: modlitba za ty, za které se nikdo nemodlí.

Po společné modlitbě nešpor poděkoval představený fr. Jordánovi, který společenství nejen založil, ale také ho vedl jako představený a v současné době je jeho asistentem. Setkání bylo ukončeno litanii k dominikánským svatým s prosbou o podporu do dalších let.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Zveme Vás na pravidelná setkání, která se konají vždy jednou měsíčně v klášteře u sv. Jiljí – 18:00 modlitba růžence, 18:30 mše sv., 19:15 nešpory, ~19:30 setkání v hovorně nebo zimmním chóru, kde proběhne přednáška na dané téma. Příští setkání se koná 29. 9. (Podrobnosti na adrese www.laici3ps.op.cz)

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Marie Anežka Kloudová)

Od 8. 9. do 12. 9. 2003 budeme mít exercicie v klášteře Praha 1, Husova 8. Program: 8,30 chvály, 9,00 mše svatá v kapli sv. Zdislavy a pak ve velké hovorně denně asi do 15,00 hod. Exerციátor P. Jordán Vinklárek OP. Srdečně zveme i další členy dominikánské rodiny.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Dagmar Ester Kopecká)

Pravidelná setkání: 11. 9., 25. 9., 9. 10., 23. 10., 6. 11., 20. 11., 4. 12., 18. 12. 2003 Setkání se konají v klášteře sv. Jiljí; program: 18:00 modlitba růžence, 18:30 mše svatá, 19:15 nešpory, 19:30 setkání v kapli sv. Zdislavy nebo v hovorně Téměř všechna setkání jsou zatím bez moderátorů – (ne)ochotní (ne)dobrovolníci, prosím, hlase se!

Modlitba za rodiny

Bože, Ty jsi Otcem všeho na nebi i na zemi. Otče, Ty jsi Lásky a Život.

Dej, ať skrze Tvého Syna Ježíše Krista, zrozeného z ženy působením Ducha svatého, který je zdrojem Boží lásky, každá lidská rodina na této zemi se stane skutečnou svatyní života a lásky pro pokolení, která se obnovují.

Dej, ať Tvoje milost řídí myšlenky a skutky manželů k dobru jejich rodin a všech rodin na světě.

Dej, ať nová pokolení naleznou v rodině pevnou oporu pro svou lidskost a růst v pravdě a lásce.

Dej, ať nad jakoukoli slabostí a všemi krizemi, jimiž procházejí naše rodiny, zvítězí láska, posílená milostí svátosti manželství.

Dej konečně, prosíme Tě o to na přímlyvu svaté Nazaretské Rodiny, ať může Církev mezi všemi národy světa úspěšně plnit své poslání v rodině a skrze rodinu.

Ty, jenž jsi Život, Pravda a Lásky v jednotě Syna a Ducha svatého. Amen.

(Jan Pavel II.)

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO V KOSTELE SV. KŘÍŽE VE ZNOJMĚ

V minulém čísle OPuscula byl referát o 90. narozeninách otce Ambrože Maria Svatoše OP, které se slavily v klášterní kapli. Ale duchovní otec nemohl přece opomenout věrné farníky, kterým 10 roků obětavě sloužil a kteří mu také chtěli projevit vděčnost. Proto sloužil pro ně mši svatou v kostele v neděli o Seslání Ducha svatého. Jeho srdce se jakoby rozhořelo ohněm božského Ducha a jeho plamenná a otcovská slova se přítomných hluboce dotkla.

Uvádíme celý text, jak vytryskl otcí Ambrožovi ze srdce.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Všechny vás, drazí věřící, bratři a sestry, srdečně vítám a zdravím: Milost našeho Pána Ježíše, láska Boží a společenství Svatého Ducha, ať je s vámi se všemi!

Dnes prožíváme vrchol velikonoční slavnosti, 50. den po vzkříšení Pána Ježíše, oslavou Seslání slíbeného Ducha Svatého na Pannu Marii, apoštoly a jeruzalémskou Církev. Naše vroucí volání po Duchu Svatém: VENI, Přijď, je splněno.

O takové slavnosti ať je v nás všechno čisté a svatodušné. Proto, dříve než uslyšíme Boží slovo a budeme slavit eucharistii, litujme kajicně svých hříchů:

„Vyznávám se všemohoucímu Bohu a vám všem...

Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, ...“

Všechny dnešní liturgické texty modliteb, zpěvu a čtení hovoří o síle a působení Ducha Svatého, Třetí Božské Osoby. S vděčností a radostí jim budeme naslouchat, prožívat je a ukládat do paměti. Chceme duchovně růst, abychom se stali chrámem Ducha Svatého.

Vy všichni, osvíceni a vedeni Duchem Svatým, budete se mnou spoluobětovat a prožívat mši svatou, každý na vlastní úmysl. Já ji budu obětovat za vás za všechny. Bude to již devátá mše svatá od minulého pátku 30. května, na začátku devítidenní přípravy na dnešní Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO. Mám vás rád, přijměte tento dar.

Když ráno ve čtyři hodiny vstanu, otevřu okno do naší zahrady, hned se ozve ptáček zpěváček a oslavuje svého Stvořitele. Já se k němu přidám a oslovuji ještě spící město: ZNOJMO, MOJE ZNOJMO, JÁ TĚ ŽEHNÁM DVOJMO, DVOJMO! A uzavírám ranním přáním: MOJI MILOVANÍ ZNOJEMČANÉ, BUĎTE JEDNOU NEJŠŤASTNĚJŠÍ NEBEŠŤANÉ!

Každý den v šest hodin mám mši svatou pro naše rozjímavé sestry v jejich kapli. Zároveň pak duchovně pozvu i vás všechny Znojmemčany, abyste se mnou celeburovali a odnesli si domů a do zaměstnání Boží požehnání. Zároveň pamatuji na vaše nemocné, trpící a opuštěné. A pokaždé pozvu na mši svatou všechny nebešťany. Já u oltáře sedím, předčítám Písmo svaté a napsanou promluvu, jak vidíte i dnes, a tak napodobuji Svatého Otce nebo On mě. Při všem prosím Ducha svatého, aby osvěcoval mne i vás.

Homilie

Dnes je poslední velikonoční den. Všech 50 velikonočních dnů bylo naplněno nesmírnou radostí, jásotem a plesáním nad vzkříšeným Božím Synem Ježíšem Kristem, vítězem nad smrtí a nad surovostí židovských velitelů, kteří ho ukřižovali a pohřbili.

Jeho učedníci se s jásotem zaradovali, když spatřili svého milovaného Mistra opět živého a usměvavého. Ale největší radost měla jeho Matka Panna Maria. My jsme s ní prožívali také velikou radost a po celý velikonoční čas jsme s celou světovou Církví jí gratulovali a zpívali jí: Raduj se, Královno nebeská, aleluja, protože splnil Pán slova svá, aleluja. Z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja. Gaude et laetare, Raduj se a vesel! A když tvůj Syn naplnil svět radostí, vypros nám, ať dosáhneme také radosti života věčného!

Vyvrcholení a koruna vykupitelského díla Ježíše Krista je Seslání Ducha Svatého na Matku Boží Pannu Marii, na apoštoly a celou Církev. Slavnost Letnic je největší svátek, který dnes prožíváme naplněni nebeskými dary s nabídkou všestranné a nekončící radosti. Ta chce doprovázet a pronikat celý náš život.

Seslaný Duch Svatý vlévá do srdce Panny Marie, srdcí apoštolů a všech věřících nebeskou radost, jásot, plesání, nadšení, blaženost, horlivost, spokojenost a chuť obětovat se a neúnavně pracovat pro spásu všech pozemšťanů, tak vytrvale, aby se z nich stali přešťastní nebešťané.

Radost – Gaudium: latinsky se velmi často užívá v písemnictví. „Gaudeamus igitur iuvenes dum sumus!“ „Radujme se tedy, dokud mladí jsme!“ To je začátek staré latinské studentské písně.

Radost je dar Svatého Ducha. Existuje radost z věcí přirozených. Radost z náboženského života. Radost křesťanská. Radost starozákonní. Radost novozákonní. A hlavně radost Božská. Radost nebeská. A radost věčná.

K radosti se vybízíme ve zpěvníku - kancionálu. „Narodil se Kristus Pán, veselme se, radujme se“. Další vánoční: „Nastal přeradostný čas, všichni se radujme: Přišel na svět Mesiáš, Pánu Bohu za to děkujeme!“ A přemnoho písni vybízí nás k vděčné a k zušlechťující radosti a vděčnosti Duchu Svatému za jeho lásku, péči, osvícení a vedení každého člověka, dítě, ženu a muže od začátku světa až do nynějšího dne. Gaudeamus igitur. Radujme se tedy a budme veselí!

Závěrem, drazí bratři a sestry, si sami uvědomte, jak nás horlivě pod vedením Ducha svatého vybízí k radosti Ježíš Kristus, apoštol Pavel a pečlivá Matka Církev. A já vám dodatečně povím, jak zpívají junioři, a jak zpívají senioři.

Zpívají rozjaření junioři:

Gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus!
Post iucundam iuventutem,
post molestam senectutem
nos habebit humus!

Radujme se tedy,
dokud mladí jsme!
Po příjemném mládí,
po obtížném stáří
nás obejmě země - hrob!

Bezbožní junioři budou v pekle naříkat.
Věřící senioři budou v nebi jásat.

Zpívají rozvážní senioři:

Gaudeamus igitur,
Senes dum iam sumus!
Post molestam iuventutem,
post iucundam senectutem
Nos habebit caelum!

Radujme se tedy,
Když už senioři jsme!
Po záslužném mládí,
po příjemném stáří
nás obejmě nebe - ráj!

Svatá Zdislava, patronka rodin za vedení Ducha Svatého, měla na hradě kapli zasvěcenou Duchu Svatému. Modlila se v ní s celou rodinou a všemi zaměstnanci. A v adoraci hořela láskou k Duchu Svatému. Ve 13. století, ve kterém žila, byla úcta k Duchu Svatému velmi rozšířená. Sama byla živým Chrámem Svatého Ducha. Ale nejen sama, nýbrž celá její rodina, její manžel pan Havel a čtyři děti, byli živým a zářivým Chrámem Ducha Svatého.

Ve svých rodinách ji uctívejte a následujte! Já jsem šířil její úctu po 70 let a vždy mi pomohla. Jistě mi pomůže i do nebe! Láska a zájem o svatou Zdislavu je láska a zájem o každou rodinu! Svatá Zdislavo, smel naše rodiny věrnou a posvátnou láskou Ducha Svatého!

Drazí bratři a sestry, drazí farníci, zakončíme dnes devítidenní novému k Seslání Ducha Svatého. Zakončíme také dnes velikonoční dobu. Zakončíme také velikonoční Aleluja. A zakončíme zároveň každou ledabilost a nelásku. A začneme dnes radostné prožívání lásky Ducha Svatého v našich nadšených srdcích. A začneme vřelou touhou po lásce Ducha Svatého po dnešním Seslání Ducha Svatého nebeským Otcem skrze Ježíše Krista. Amen. Aleluja! Aleluja!

Po gratulaci farníků

Chci Vám zanechat svůj testament: totiž trojí „M“: milovat, modlit se, mlčet. Láska je první a nejdůležitější příkázání: milovat Boha, bližního a sebe; ano, mít rád i sebe. Abychom to dokázali, je potřebné rozmlouvat s Bohem, mnoho se modlit, být s Ním stále v kontaktu a Jemu hovořit o svém bližním, o problémech svých, o tom, co nás bolí, trápí, o tom, co nás těší. A to poslední, čemu se musíme učit, je umět statečně mlčet. Já už jsem dorosteneček a dívám se na věci už z výše. Ze zkušeností jsem si dal i já toto předsevzetí: miluj, modli se a mlč. Nestarej se o věci, na kterých nic nezměníš, ale hovoř o nich Pánovi a On sám se postará a udělá to nejlepší. Vždyť lotr, který se obrátil na Ježíše, aby si na něho vzpomněl, když bude ve svém království, je pro nás příkladem. On je první svatořečený. Z největšího zločince stal se první světec a sám Božský Syn ho svatořečil, protože do nebe nevejde nikdo jiný než svatý, zcela očištěný, s duší nade všechno milující a pokornou. A já vám ručím, že když budete mnoho milovat, mnoho vám bude odpuštěno, když budou vaše duše v neustálém kontaktu s Bohem při modlitbě a při práci, budete spokojeni, a když se naučíte statečně mlčet, naslouchat Bohu a potom bližnímu, budou z vás nejšťastnější lidé už zde na zemi a jednou světci a světice.

Ó nevýslovná lásko, celá Trojice přispěla ke stvoření člověka a podoba Trojice byla vtištěna do mohutnosti jeho duše. Ty jsi mu dal paměť, aby měl tvou podobu, Otče věčný, aby paměť zachytila a uchovala to, co rozum vidí, chápe a poznává o tobě, nekonečná dobroto. A tímto rozumem máme účast na moudrosti tvého jediného Syna. Dal jsi nám vůli, sladkou milostivost Ducha svatého: tato vůle povstává plná tvé lásky; využívá to, co rozum pochopí z tvé nevýslovné dobroty; a energickou rukou lásky naplňuje paměť a srdce tebou.

Díky, díky tobě za tolik lásky, kterou nám projevuješ, když nás tak vzácně utváříš a dáváš nám mohutnosti duše: rozum, aby tě poznával, paměť, aby tě v nás uchovávala, vůli a lásku, abychom tě milovali nade vše. (sv. Kateřina Sienská)

SEMINÁŘ O DOMINIKÁNSKÉ SPIRITUALITĚ

Ve dnech 13. 7. až 20. 7. se v poutním domě Stojanov na Velehradě uskutečnil druhý workshop o dominikánské spiritualitě a formaci určený pro kongregační sestry ze střední a východní Evropy. Celé setkání za podpory Dominican Sisters International organizovaly sestry z České kongregace sester dominikánek.

Oproti setkání v maďarském Közsegu, kde jsme před dvěma lety přednáškový a pracovní cyklus zahájili, se k českým, slovenským a maďarským sestrám připojily i zástupkyně z chorvatské, norské a anglické kongregace. Workshopu se rovněž zúčastnil i bratr ze Slovenska, provinční moderátorka Laických sdružení sv. Dominika, dále LSSD, na Slovensku a dvě členky LSSD z České republiky, které pro nás zajišťovaly simultánní překlad z angličtiny. Na poslední dva dny semináře k nám z Říma přijela sestra Veronica Rafferty (původem z Irska), která je mezinárodní koordinátorkou dominikánského voluntariátu. Setkání se účastnilo 66 osob – členek a členů Řádu kazatelů.

Přednášejícími a výtečnými kazateli byli sestra Patricia Walter, OP z Adrian Dominican Sisters (Michigan, USA) a fr. Michael Mascari, OP z Centrální provincie sv. Alberta Velikého v USA. Sr. Patricia učí na Aquinas Institute of Theology a fr. Michael se těsně před zahájením našeho velehradského workshopu stal provinciálem zmíněné centrální provincie. Účastníci semináře vyslechli přednášky o zasvěceném a řeholním životě, o poslušnosti, čistotě, chudobě, o řeholi sv. Augustina, o míru a spravedlnosti. O své vlastní reflexe a znalosti se mohli podělit v šesti mezinárodních skupinách nebo se spolusestrami ze svých kongregací.

Krásným svědectvím o našem sestersko-bratrském společenství byla rovněž společně slavená liturgie. Společně jsme se scházeli na modlitbu ranních a večerních chval, sexty a modlitby před spaním. Různost jazyků řeči modlitby nevadila a pečlivě připravené liturgické brožurky, jež určovaly, která jazyková skupina se bude modlit nahlas jednotlivé části modlitby, nám byly užitečnými průvodci. Mši svatou jsme slavily v latině, promluva byla z angličtiny tlumočena do češtiny a maďarštiny.

Na závěr workshopu se sešly zástupkyně české, maďarské a slovenské kongregace a dohodly se, že naše přednášková a pracovní setkání budou pokračovat i za další dva roky a že hostitelkami nám budou sestry ze slovenské kongregace.

Po skončení velehradského workshopu odjela část zahraničních účastníků do Prahy, k našim sestrám na Černou ulici, odkud podnikali výpravy nejen za kulturou a historií našeho hlavního města, ale také navštívili naše mnišky v Lysolajích a bratry u sv. Jiljí.

Pro čtenáře OPuscula jsme připravili rozhovor s americkými přednášejícími – s fr. Michaelem Mascarim, OP a sr. Patricií Walter, OP. V tomto čísle Vám sebe i bratry dominikány z USA blíže představí provinciál Centrální provincie sv. Alberta Velikého fr. Michael Mascari, OP.

Kdo je kdo

1. Odkud jste? Jaké práci se věnujete?

Narodil jsem se v r. 1953 v Chicagu v centrální části USA a tam jsem i vyrůstal. Momentálně jsem provinciálem Provincie sv. Alberta Velikého v USA („centrální provincie“). Před tím jsem byl magistrem studentů a profesorem teologie na „Aquinas Institute of Theology“. Studují tam nejen naši bratři, ale i mnoho laiků a řeholních sester. Před příchodem na tuto školu jsem na Americké katolické univerzitě ve Washingtonu („Catholic University of America in Washington D. C.“) získal doktorát z patristické teologie. Sliby jsem skládal v roce 1982 a na kněze jsem byl vysvěcen v roce 1987. Mým prvním úkolem bylo učit náboženské předměty na střední škole vedené dominikány („Fenweek High School“) a doktorandské studium jsem zahájil rok poté.

2. Můžete nám popsat, čemu se dominikáni vaší provincie věnují především?

Poslání dominikánů v centrální provincii je v oficiálním dokumentu formulováno jako kázání, teologické vzdělávání a podpora spravedlnosti. V tomto rámci většina našich bratří učí na univerzitách nebo středních školách, jiní jsou univerzitními kaplany nebo správci farností či „putujícími“ kazateli. Ve všech těchto službách máme na zřeteli, že nás Evangelium vyzývá ke stále větší spravedlnosti.

3. Má vaše provincie dorost?

Momentálně máme 13 bratří v počáteční formaci a k tomu ještě dalších devět, kteří v srpnu zahájí noviciát. Jsme vděční za tato povolání. Také jsme si ale vědomi toho, že bratři naší provincie jsou velmi podnikaví a my nebudeme moci pokračovat v některých hodnotných aktivitách – bratři sloužili nebo začali sloužit na různých místech, aniž by k tomu bylo dost povolání. Máme provinční modlitbu za povolání, kterou se mnoho komunit denně modlí. S Boží pomocí jistě přijdou noví bratři, které potřebujeme, aby naše provincie byla silná a plná života.

Politické otázky

1. *Američtí dominikáni jsou známi svým odporem proti válce v Iráku. Jak proti ní protestovali?*

Ohlasy na válku v Iráku se různí. Všichni se modlíme za mír a toužíme po něm. Většina dominikánů byla pravděpodobně zásadně proti válce, ačkoli někteří si nebyli jisti ve věci její oprávněnosti. Podle jiných šlo ale o odůvodněné použití síly ve smyslu tradičního pojetí spravedlivé války. Ti, kteří protestovali, psali dopisy a e-maily členům Kongresu nebo prezidentovi Spojených států. Jiní se účastnili tichých demonstrací před federálními budovami v jejich městech. Jiní ještě před válkou odjeli do Iráku, aby dali najevo svoji solidaritu s tamními lidmi.

2. *Jak jste jako Američané a dominikáni prožívali solidaritu lidí celého světa s USA po teroristických útocích 11. září 2001?*

Zkušenost s celosvětovou podporou po útocích na Světové obchodní centrum v New Yorku a na Pentagon ve Washingtonu byla hluboce dojmavá i povzbuzující. Britský předseda vlády hned přiletěl do Washingtonu, aby vyjádřil svoji úctu; podobnou oporu poskytli i další přední státníci. Ještě víc se mě asi dotýkala pozornost tolika obyčejných lidí z celého světa, kteří posílali dopisy a e-maily obyčejným Američanům. Byla to doba, kdy jsem cítil, že skutečně tvoříme jednu světovou komunitu.

3. *Co měl prezident Bush tenkrát udělat? Mohl nějak využít té vlny solidarity?*

Podle mě byla Bushova reakce přiměřená situaci – vyzval všechny národy světa, aby společně skoncovaly s globálním terorismem, který páchá násilí na nevinném civilním obyvatelstvu, ať už jde o Izrael nebo Libanon, Severní Irsko, Súdán, Střední Ameriku, Afghánistán atd. Myslím, že by se lidé na celém světě měli nejdřív snažit učinit terorismu přítrž mírovými prostředky – tím, že budou hledat příčiny, ze kterých násilí a nespravedlnost vyrůstají. Ale možná někdy, ačkoli je to politováníhodné, musíme použít válečné zbraně, abychom míru, bezpečí a svobody dosáhli.

Laici

1. *Můžete poradit laikům, našim dominikánským terciářům, jak mají prožívat a naplňovat své sliby?*

Osobně nemám s členy dominikánských laických sdružení moc zkušeností. Přesto si myslím, že stejně jako sestry a bratři Řádu, měli by i laici podporovat ducha takové křesťanské komunity, ve které se nesdílí jen víra

a modlitba, ale i studium teologických, duchovních, morálních a sociálních otázek stejně tak jako útrapy i radosti křesťanského života. Takové sdílení modlitby, studia a zkušeností křesťanského života by mělo prohloubit náš závazek sdílet Evangelium s druhými opravdu dominikánským způsobem.

2. *Jaké formy spolupráce existuje mezi bratry, mniškami, sestrami a terciáři v USA?*

Řekl bych, že je několik způsobů, jak podporujeme spolupráci. Například slavit dominikánské svátky a významné události tak, aby se členové rodiny mohli setkat a upevňovat vzájemné kontakty. Nebo podporovat workshopy, konference nebo symposia zaměřené např. na teologické vzdělání, kázání, dominikánskou spiritualitu a spravedlnost a mír. Třetí možností je rozvíjet takové způsoby služby, při kterých by se bratři, sestry i laici mohli aktivně zapojovat do společných projektů.

3. *Povězte nám prosím něco o kázání. Je posvátné kázání posláním opravdu všech dominikánů? Do jaké "školy" máme jít, abychom se tomu naučili?*

Bereme-li vážně fakt, že jsme Řád Kazatelů, pak, jak věřím, musíme brát vážně i naše charisma hlásat Boží Slovo. V tomto smyslu je kázání věcí nás všech. Někteří z nás kážou tak, že hlásají Boží Slovo ve třídách, jiní v nemocnicích a jiní třeba ve vězení nebo za stolem v kanceláři, když organizačně zajišťují ty, kdo hlásají přímo. Jiní hlásají Slovo liturgickým způsobem – slavením Eucharistie nebo modlitbou liturgie hodin. Učit se to můžeme na workshopech a při seminářích. Ale asi je důležitější být člověkem, který naslouchá – Slovu, které k nám promlouvá skrze Písmo i skrze životy lidí, kterým sloužíme. Pak Slovo Písma spojujeme se Slovem přítomným ve světě a sdílíme je s lidmi kolem nás – ať už je to v kostele, ve škole nebo v nemocnici.

Člověk, který poznal, že modlitba je síla, už od ní nikdy, až do nejdelší smrti, neupustí. Pěkně to vyjádřil Mahátna Gándhí: „Moje zkušenost a zkušenost mých kolegů je taková: bez jídla vydržíme celé dny, bez modlitby ani minutu.“ A jindy zase řekl: „Vzhledem ke způsobu života, který vedu, bych se bez modlitby jistě zbláznil!“ Žádáme-li od Boha tak málo, je to možná tím, že ho tak málo potřebujeme; žijeme spokojené, bezpečné, dobře chráněné, průměrné životy; nežijeme dost nebezpečně, nežijeme tak, jak to po nás chtěl Ježíš Kristus, když hlásal radostnou zvěst. Čím méně se modlíme, tím méně je pravděpodobné, že budeme žít riskantní život plný výzev, tak jak to po nás chce evangelium; čím méně je v našich životech výzev, tím méně se patrně budeme modlit. (Anthony de Mello SJ)

NEKROLOGIUM

18. září 1973

zemřel v Charitním domově na Moravci bratr spolupracovník **Šimon Šústek**. Narodil se 11. listopadu 1884 v Prakšicích na Moravě, řeholní sliby složil 16. dubna 1921 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v kláštěrech v Olomouci, Praze, Uherském Brodě, Třeboni, Košicích a Plzni jako zahradník. V roce 1950 po likvidaci klášterů byl převezzen do Charitního domova na Moravci, kde se snažil až do své smrti vypomáhat na zahradě. Pohřben je na Moravci. Ať odpočívá v pokoji.

27. září 1938

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Jakub Dvořák**. Narodil se 14. září 1857, řeholní sliby složil 22. prosince 1886 v Olomouci. Celý svůj řeholní život pak sloužil Bohu v pražském klášteře. Pohřben je v Praze. Ať odpočívá v pokoji.

30. září 1978

zemřel v klášteře sester dominikánek v Měděnci u Chomutova **P. Lect. Efrém Chocholoušek**. Narodil se 5. září 1914 v Třebnici v Čechách, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 5. července 1941 v Olomouci. Působil v Olomouci a po 2. světové válce pracoval na obnově dominikánského života v Jablonném v Podještědí u hrabu bl. Zdislavy. Vedl zde náročnou duchovní správu v severočeském pohraničí. V roce 1950 byl internován v Želivě, pak byl odveden k PTP. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání. V 60. letech mu bylo státními úřady dovoleno nastoupit jako duchovní správce komunity sester dominikánek v Měděnci, kterým obětavě sloužil až do své smrti. Pohřben je v Kadani. Ať odpočívá v pokoji.

Modlitba svatého Augustina

Pane Ježíši, dej, ať poznám tebe, ať poznám sebe. Nic ať si nežádám než Tebe. Ať sebe nenávidím, Tebe ať miluji. Všechno ať dělám pro Tebe. Ať sebe ponižuji, Tebe vyvyšuji. Ať mám na mysli jen Tebe. Sebe ať umrtvuji a v Tobě plně žiji. Cokoli se stane, ať přijímám od Tebe. Sebe ať pronásleduji, Tebe ať následuji a vždy ať si přeji připodobnit se Tobě. Sobě ať se vzdaluji, k Tobě ať se utíkám, abych patřil mezi Tvé vyvolené. Sobě ať nedůvěřuji, v Tebe ať důvěřuji, ať chci poslouchat pro Tebe. K ničemu ať nelnu než k Tobě a ať jsem chudý pro Tebe. Pohled na mne, abych si Tě zamiloval. Povolj mne, abych tě viděl a na věky Tě požíval. Amen.

P. Vladimír Koudelka, O.P.

DALŠÍ PŘÁTELÉ SVATÉHO DOMINIKA

Na originálech papežských bul z doby Honoria III. pro svatého Dominika jsem objevil mnoho stop, které mají vesměs stejný základ: Měly ulehčit a zjednodušit vydání bul, a tím snížit finanční výdaje. Například byla na originálech provedena zlepšení, která by byla jinak vyžadovala nové vyhotovení buly. Je v nich ponecháno několik chyb bez opravy, bula je psána hned načisto bez konceptu. Bula začíná hned takzvanou dispozitivní (hlavní) částí, bez první úvodní části. Všude je znát přátelskou ruku v papežské kanceláři.

O tomto příteli svatého Dominika v papežské kanceláři Vilémovi, prvním z notářů a pozdějším vicekancléřovi, jsem hovořil v prvním příspěvku... Toto přátelství k svatému Dominikovi nebylo žádnou korupcí, nýbrž bylo ve smyslu Inocence III., který vydal nové statuty pro kancelář. Podle nich mohli úředníci kanceláře přijmout a zpracovat žádosti svých zvláštních přátel („speciales amici“) a žádosti ubohých osob („humiles et miserabiles personae“). Dominik patřil do obou kategorií. Byl Vilémovým přítelem, znal jeho bezúhonnost a horlivost o spásu lidí a Vilém si vážil Dominika, který byl dobrovolně chudý pro Boží království.

Známe ještě jiného vysokého úředníka papežské kanceláře: Guida de Sexto. Byl doktorem práv z Padovy. Měl autoritu nad trvalými a jinými prokurátory u kurie a byl rozhodčím, když došlo mezi nimi k sporům. Ten pod vlivem počínání svatého Dominika vstoupil do řádu. Ještě jiný notář z kanceláře rovněž vstoupil do řádu svatého Dominika: Amizo ze Solaro. Když byl převorem v Padově, vypovídal v procesu svatořečení roku 1233 v Boloni (poněkud chudě).

Vilém z Montferratu, mladý šlechtic, kněz, nepatří k papežské kanceláři, nýbrž je osobním přítelem Honoria III. Jeho předek byl císařským vyslancem v těžkých posláních na Východě. Náš Vilém poznal světce roku 1217 v rezidenci kardinála Hugolina. Hned byl nadšen Dominikovou osobností a jeho myšlenkami a chtěl vstoupit do nového řádu. Ale dohodl se s ním, že nejprve půjde do Paříže a bude tam studovat teologii. Když přišel Dominik na jaře 1217 do Paříže, dal mu řádové roucho a Vilém ho pak doprovázel na jeho cestě do Boloně. Také on vypovídá v kanonizačním procesu v Boloni a podává zprávu o Dominikových plánech jít jako misionář k pohanům (V. Koudelka, *Dominik*, č. 43, 65, 69, 103). Vilém zemřel na Východě kolem roku 1237. Náležel k „papežově rodině“. Když jde začátkem ledna 1221 opět do Paříže, nese s sebou tři papežské buly, v nichž

jej Honorius III. doporučuje benediktinům, bratřím Kazatelům a tamější univerzitě.

Nazývá ho v nich „naším důvěrníkem“ („familiaris noster“), lituje jeho nepřítomnosti v Římě a nemožnosti potěšit se rozhovorem s ním. V dopise bratřím Kazatelům jim sděluje, že na prosby Vilémovy osvobodil řád od poplatků za přivěšení papežské pečeti na listiny. To byla pro řád zase veliká finanční úleva. Tyto poplatky se nemusely platit v kanceláři, nýbrž v „camera“ (finanční úřad) papeže. Ve statutech pro kancelář nařizuje Inocenc III. přesně, jak se má olověná pečeť připravit na listiny, aby se zamezilo padělání.

A skutečně, bylo nemožné padělat je mimo kancelář. Když byli dva úředníci této kanceláře odhaleni při padělání bul, dal je Inocenc III. ihned stít. Pro připravení pečeti byli určeni dva bratři cisterciáci z kláštera Fossanova. Nesměli umět číst a psát. Nazývali je „vousatí bratři“ („fratres barbati“). Měli také povinnost po smrti papeže umýt jeho tělo. Tito dva bratři protáhli šňůru (konopnou při rozkazech, hedvábnou při výsadách) dvěma otvory na okraji pergamentu a na šňůře udělali uzel, vložili ho mezi dvě olověné desky a ty zase mezi dvě železné formy s obrazem Petra a Pavla a se jménem papeže a přibili je kladivem na formy, až byly obrazy v olovu dobře viditelné a nikdo nemohl uzel vytáhnout. Nebyla to žádná lehká práce. Teprve Michelangelo vymyslel jednoduchý stroj, který práci usnadňoval. Dnes stojí ve vatikánských muzeích.

Nejvlivnějším kardinálem u papežské kurie za Honoria III. byl kardinál Hugolin. Byl rázný, prudký, byl to zdatný právník a hluboce zbožný člověk. Od začátku svého pobytu v Římě s ním měl Dominik úzké přátelské vztahy a hovořil s ním o svých plánech a o svém jednání u papežské kurie. Hugolin se velmi dobře vyznal ve složitých náboženských hnutích své doby. Honorius III. ho jmenoval na prosby Františka z Assisi „protektorem“, ochráncem františkánského řádu, protože Františkovi přerůstalo jeho hnutí přes hlavu. A Hugolin změnil před jeho očima toto hnutí v řeholní řád, který znal v hlavních rysech už od Dominika. Honorius III. používal jeho schopnosti, když ho posílal jako svého legáta do různých částí Itálie, aby tam řešil choulostivé problémy. V této funkci se Hugolin postaral, aby bratři Kazatelé dostali v květnu 1221 kostel v Brescii a později ve Florencii. Nebylo nic lehkého v tehdejších italských městech, která byla plná kostelů a kleriků, obdržet volný kostel. Bratři Kazatelé se museli často v témže městě vícekrát stěhovat. Proto potřebovali nějakou autoritu, která by se postarala, aby jim byl dán k dispozici kostel. Papežský legát měl tuto autoritu.

Po Dominikově smrti (6. 8. 1221) koná Hugolin jako legát v Boloni smuteční bohoslužbu. Když se ho později jako Řehoře IX. po skoro 12 letech bratři a město

Boloňa nesměle tázali, zda by bylo možné Dominikovo svatořečení, prohlásil: „Já jsem ho znal jako muže, který cele následoval životní způsob apoštolů. Proto nepochybuji, že je s nimi spojen v nebi.“ Potom ho 3. července 1234 zapsal do seznamu svatých.

Řehoři IX. také děkujeme za to, že se zachovala řehole, kterou dal Dominik mniškám reformovaného kláštera sv. Sixta v Římě. Rudolf, kazatel ve Wormsu, poznal bídu tehdejších žen a založil řád kajícnic sv. Marie Magdalény. Dal jim řeholi svatého Benedikta, která se však ukázala jako nepřiměřená. Řehoř IX. jim pak poslal roku 1230 řeholi svatého Dominika od sv. Sixta. Této řeholi dal přednost před vlastní řeholí, kterou napsal jako kardinál pro Italky. Takto se tato Dominikova řehole uchovala (i když jen v pozdějších kopiích), zatímco v dominikánských pramenech úplně zmizela. Čtyři ženské kláštery, které se odvolávaly na svatého Dominika a z úcty k němu byly přivtěleny k řádu Kazatelů, řídily se touto řeholí do roku 1236. Velmi pravděpodobně na popud právníka Rajmunda z Peñafortu musely se pak tyto kláštery zřít proti své vůli řehole od sv. Sixta a přijmout řeholi svatého Augustina. Rajmundovi se jako právníku nelíbilo, že řád s řeholí svatého Augustina má ve svém svazku jiný řád, který stojí pod jinou řeholí (od sv. Sixta). Tehdy byly řád a řehole totéž.

Mezi přáteli svatého Dominika nesmíme zapomínat na Fulka, toulouského biskupa. Byl to známý trubadúr, který táhl se svou rodinou ve voze s volským spřežením od jednoho hradu ke druhému a opěvoval hradní paní, jejich krásu a lásku. V roce 1196 se rozhodl se svými syny vstoupit do cisterciáckého řádu. Svou manželku a dcery poslal do dvojitého kláštera Fontevrau. Roku 1205 byl zvolen toulouským biskupem. Tato diecéze byla „mrtvá“, jak říká kronikář, a finančně byla na dně. Albigenští, kteří hlásali dualismus o zlém a dobrém Bohu, měli zde snadnou práci. Obyčejní křesťané nedovedli rozeznat jejich učení od evangelia. Život takzvaných „dokonalých“ mezi nimi byl pro ně přesvědčivý, byl protikladem mnoha katolických prelátů. Feudální páni sledovali své zájmy bez ohledu na náboženství. Tři cisterciáckí opati, papežští legáti, vystupovali tam se vši tehdejší okázalostí a lidem to připadalo směšné.

Fulko podporoval poctivě Diega a Dominika, kteří delší dobu s cisterciáckými opaty napodobovali způsob kázání apoštolů. Když Dominik pokračoval po Diegově smrti skoro devět let sám v kazatelských občůvkách jen s několika kněžimi a sbíral zkušenosti, potvrdil jim Fulko v květnu – červnu 1215 nový způsob kázání a nový řád diecézních kazatelů, k němuž se připojili profesí noví muži.

V potvrzovací listině máme krátký souhrn řehole tohoto řádu a jeho cíl: 1.) vymýtiti zkaženost bludu, 2.) zamezit neřestem, 3.) vyučovat lidi základům víry, 4.) vštěpovat jim zdravé mravy. K tomu slouží příklad apoštolského života: putovat pěšky jako řeholníci v evangelijní chudobě a hlásat slovo evangelijní pravdy (V. Koudelka, *Dominik*, č. 127).

Fulko, cisterciácký biskup, je spoluzakladatelem nového řádu bratří Kazatelů. Je však také spoluzakladatelem ženského kláštera v Prouille, o kterém bych chtěl něco říct později.

Terezie Brichtová, O.P. DOMINIKÁNSKÉ LURDY

Lurdy – jedno z neznámějších jmen na světě. Mariino poutní místo, její zvláštní sídlo, které se stalo od roku 1858 neuvěřitelným magnetem.

Když přijdete do středu města, vyrazí vám dech přeplněné uličky, hemžící se lidmi všech možných národností. Jeden hotel vedle druhého, „Hotel u Jeskyně“, „Hotel růžencový“ apod. apod. Nápis francouzské, německé, španělské, italské... Uprostřed se majestátně tyčí se svými štíhlými věžemi bazilika... Přijeli jsme tam navečer, a už se začínalo formovat procesí, které půjde k Jeskyni...

A proč všechn ten sběh a ruch? To Maria, Neposkvrněná, naše nebeská Maminka, táhne neodolatelně své děti k místu, kde jim slibuje mimořádné pozehnání, uzdravení – přinejmenším duchovní – z jejich neduhů. Vedle Jeskyně, kde hoří nesčetné množství svíček, dvě dlouhé fronty poutníků, mužů a žen, čekají, aby se mohli vykoupat v pozehnané vodě a zakusit její blahodárný vliv. (Právě je předloženo ke schválení nedávné okamžité uzdravení z rakoviny jedné chudé ženy. Když ji pomocnice přivedly do lázně, skácela se náhle do vody a myslelo se, že už je to její smrt. A ona zatím vyskočila – a byla zdravá!)

A zde, na úpatí Pyrenejí, jako klenot zasazený do nádherné přírody, stojí klášter kontemplativních dominikánek. Starají se o dům pro poutníky, zhotovují a prodávají suvenýry, na svých pastvinách chovají ovečky, které jim připomínají pasačku Bernadetu. Ale hlavně: v jejich kostele zaznívá několikrát denně překrásný liturgický zpěv mše svaté a církevních hodin,

kteří se tajemně druží k ustavičnému „Ave, ave, ave, Maria“ u Svatyně zjevení, proráží nebesa a stahuje z nich rosu milostí.

Ano, to je život našich mnišek u nohou Neposkvrněné. Jak jim hoří srdce, když hledí ze svých teras přímo na Svatyni, na „adorační stan“, z něhož vychází každé odpoledne průvod se Sanctissimem a obchází okolní prostranství s vozičkáři za vyzvánění zvonů, když vídají denně večer lampionové procesí a slyší neustálé zpěvy v nejrůznějších jazycích!

A což když se v říjnu sejde celá dominikánská Francie na mohutnou růžencovou pouť – letos bude zvlášť slavná vzhledem k zakončení růžencového roku! Každý syn a každá dcera svatého Otce Dominika tam přichází jako domů – vždyť kde je Maminka, tam je domov!

Pro nás je také zajímavá okolnost, že v tomto klášteře žila Češka – sestra Zdislava. Pracovala v luxusním hotelu v Biarritzu, a v tomto městě se seznámila s dominikánou a vstoupila do řádu. Zanechala v něm pověst jako vzorná kontemplativní řeholnice. Právě uprostřed světáckého přepychu ji zastihlo Boží volání a ona se ochotně zřekla všeho a zvolila si cestu chudoby a odříkání. Nalezla poklad, který stojí na tom, abychom pro Pána všechno opustili!

Nemohu si odpustit, abych nepoukázala ještě na jednu zajímavou podrobnost: Když jedete po dálnici jižní Francií (jakoby ve stopách svatého Dominika, který odtud, z Languedoku, „odstartoval“ svou světovou misii), překvapí vás podél ní jména měst na ukazatelích. Mnoho obcí má totiž jméno po svatých: Sv. Hilar, Sv. Klára, Sv. X. Y.,... A velké tabule hlásají, že se v blízkosti nalézá třeba opatství X. Y., románský kostel, kaple... Jak může jistý francouzský politik odmítat hlásit se ke křesťanským kořenům a tvrdit, že Francie je „laický stát“? Vždyť tady je očividné, jak zde křesťanství zapustilo kořeny, zdomácnělo, a jak zde dosud žije. Už z I. tisíciletí ta jména a ty kameny žalují na dnešní generaci, která se jich chce vzdávat, jako by se za ně styděla! A přece musíme říct sebevědomým lidem dneška: Neměli byste své velkolepé dálnice, ani jiné své vymoženosti, kdyby nebylo těchto vašich předků, kteří vtělili do výtvorů svých rukou SVOU VÍRU!

PROVINCIÁL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

**MNIŠKY KAZATELSKÉHO
ŘÁDU**

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dobalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

**ŘEHOLNÍ INSTITUT
ROZJÍMAVÝCH SESTER**

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

**ČESKÁ KONGREGACE
SESTER DOMINIKÁNEK**

S.M. Slavomíra Měříčková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-
online.cz

Konvent sester dominikánek

Katolický domov studujících
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

MUDr. Jitka Krausová
Komenského 4, 412 01 Lito-
měřice; ☎ 416 737 960

**SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ
SV. DOMINIKA**

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Praskolesy
čp. 33, 267 54 Praskolesy
☎ 311 510 682; ☎ 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

**MODERÁTOR LAICKÝCH
SDRUŽENÍ**

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎/fax: 224 219 685 (kancelář)
☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ oplipb@volny.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Jan Rajlich OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 439
✉ veritas@op.cz

**SALVE. Revue pro teologii
a duchovní život**

Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329
✉ dominika@diecezezhk.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

**HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT
(OÁZY)**

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329 (sekretář)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezezhk.cz

**PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ
měsíčníku OPUSCULUM**

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.org – centrální strán-
ka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka
dominikánů v ČR (spravuje
Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongre-
gace sester dominikánek
(spravuje Martin Rosenbaum)

rozjimavesestry.op.cz –
Rozjímavé sestry sv.
Dominika (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků
sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov
studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství
Krystal OP s.r.o. (spravuje
Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví
Oliva v Pražském klášteře
(JK)

jilji.op.cz – Klášter dominiká-
nů Praha (spravuje Petr
Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter domini-
kánů Plzeň (spravuje fr.
Cyprján Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz

Tajemství Krista, „tajemství“ člověka

Prostá modlitba růžence tepe v rytmu lidského života. Rozhodneme-li se kontemplovat Krista prostřednictvím sledování jednotlivých období jeho života, není možné, abychom v nich nezachytili také *pravdu o člověku*. „Ve skutečnosti se tajemství člověka opravdu vyjasňuje jen v tajemství vtěleného Slova“ (*Gaudium et spes*, 22). Růženec napomáhá otevřít se tomuto světlu. Kráčíme-li po cestách Kristových, které jsou „rekapitulací“ (sv. Irenej z Lyonu), odhalením a spásou cest lidských, staneme před obrazem skutečného člověka. Kontemplace Ježíšova narození nás učí chápat posvátnost života. Pohled na dům v Nazaretě zjevuje prvotní pravdu o rodině podle Božího plánu. Nasloucháním Mistrovým slovům v tajemstvích jeho veřejného života nacházíme světlo ke vstupu do Božího království, a kráčíme-li s ním na Kalvárii, pochopíme smysl spasitelného utrpení. A konečně, kontemplujeme-li Krista a jeho Matku ve slávě, spatříme cíl, k němuž jsme všichni povoláni, jestliže se necháme uzdravit a proměnit Duchem svatým. Dá se říci, že každé správným způsobem rozjímané růžencové tajemství vrhá světlo na tajemství člověka.

Zároveň se stává naprosto přirozeným přinášet na toto setkání se svatým lidstvem Vykupitele mnohé problémy, úzkosti, námahy a plány, kterými se náš život vyznačuje. „Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe“ (Žl 55, 23). Rozjímat s růžencem znamená složit své břemeno před milosrdné srdce Krista a jeho Matky. Když po dvaceti pěti letech znovu přemítám nad zkouškami, které mě neminuly ani v mé službě Petrova nástupce, cítím potřebu opět zdůraznit, či spíše obrátit se na všechny s vřelou výzvou, aby s růžencem učinili osobní zkušenost: ano, tato modlitba skutečně „tepe v rytmu lidského života“, aby jej sladila s rytmem života božského, v radostném společenství Nejsvětější Trojice – vytoženým cílem našeho bytí.

Jan Pavel II., Rosarium Virginis Mariæ 25